

Тест ::: Пс_053_Маг_2020

Розробники:

Тема :: Загальна психологія

1. ПСИХОЛОГІЯ – ЦЕ НАУКА І СИСТЕМА ЗНАТЬ ПРО
  - закономірності, механізми, психічні факти та явища в житті людини
  - закони життєдіяльності особистості
  - пізнавальну, емоційну і мотиваційну сферу особистості
  - індивіда, суб'єкта, особистість і індивідуальність
2. ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ КРИЗИ В ПСИХОЛОГІЇ ЯК ПЕРЕХІД ВІД СПРОЦЕННИХ МЕХАНІСТИЧНИХ ОПИСІВ ЕЛЕМЕНТАРНИХ НАВИКІВ ДО НАУКОВОГО АНАЛІЗУ СКЛАДНИХ ФОРМ ПСИХІЧНОГО ЖИТТЯ ЗАПРОПОНУВАВ
  - І. Сеченов
  - І. Павлов
  - О. Леонтьєв
  - Л. Виготський
3. ПСИХІКА –
  - засіб активного відображення суб'єктом об'єктивного світу, побудови індивідуальної картини світу і саморегуляції на цій основі своєї поведінки та діяльності
  - це системна властивість високоорганізованої матерії, яка полягає в активному відображенні суб'єктом об'єктивного світу, у побудові індивідуальної картини світу і саморегуляції на цій основі своєї поведінки та діяльності
  - сукупність свідомого і несвідомого, що реалізується у побудові індивідуальної картини світу і саморегуляції на цій основі своєї поведінки та діяльності
  - це системна властивість високоорганізованої матерії, яка властива лише людині
4. ДО МЕХАНІЗМІВ ПСИХІКИ НАЛЕЖАТЬ
  - матеріальне, духовне опредмечування та творення людиною самої себе
  - психічне відображення, проектування і опредмечування
  - інструментальний і регулятивний механізми
  - психічне відображення і узагальнення
5. ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ОСНОВНИХ ПРОЯВІВ ПСИХІЧНОГО ЖИТТЯ У ПСИХОЛОГІЇ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ТАКІ ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ НАУКОВОГО АНАЛІЗУ
  - єдності свідомої діяльності і мови
  - макро- і мікросистемності
  - детермінізму, відображення, єдності психіки і діяльності, розвитку, системності
  - системної динамічної локалізації вищих психічних функцій та кодування подій
6. РОЗРІЗНЯЮТЬ ТАКІ ЕТАПИ РОЗВИТКУ ПСИХОЛОГІЇ
  - біхевіоральний, когнітивний, дискурсивний
  - інформаційний, донауковий і науковий етапи
  - філософський і психологічний етапи
  - міфологічний, філософський, науковий етапи
7. МЕТОДОЛОГІЯ – ЦЕ
  - найбільш загальна система принципів і способів організації наукового дослідження
  - сукупність методів і методик досліджень
  - теоретичний аналіз проблеми
  - наукова новизна і теоретична значущість дослідження
8. СТРУКТУРА СПОСТЕРЕЖЕННЯ
  - задум, гіпотеза, система методів, осмислення результатів, їх контроль
  - гіпотеза та методи її перевірки
  - суб'єкт і об'єкт спостереження
  - суб'єкт, об'єкт, план спостереження
9. ІНТРОСПЕКЦІЯ –
  - це дослідження підсвідомості
  - це аналіз проявів духа людини
  - це вивчення душевних і духовних проявів людини
  - самоспостереження
10. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ РОЗМЕЖОВУЄТЬСЯ НА ТАКІ ВИДИ
  - включений і невключений
  - природний і лабораторний
  - констатувальний і формувальний
  - природний, лабораторний, польовий
11. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ СПРЯМОВАНИЙ НА ВСТАНОВЛЕННЯ
  - кореляційних зв'язків
  - статистично значущих відмінностей
  - причинно-наслідкових зв'язків
  - описових параметрів психічних явищ
12. ПРИРОДНИЙ ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ РОЗМЕЖОВУЄТЬСЯ НА ТАКІ ВИДИ
  - включений і невключений

- природний і лабораторний
  - констатувальний і формувальний
  - природний, лабораторний, польовий
13. ДОДАТКОВІ МЕТОДИ ПСИХОЛОГІЇ ПРЕДСТАВЛЕНІ
    - спостереженням і самоспостереженням
    - бесідою, інтерв'ю, опитувальниками, тестами,
    - спостереженням і соціометрією
    - анкетуванням і спостереженням
  14. ВИД ВІДКРИТОГО І ЗАКРИТОГО ТИПУ ХАРАКТЕРНИЙ ДЛЯ ТАКОГО МЕТОДУ ЯК
    - спостереження
    - інтерв'ю
    - соціометрії
    - анкетування
  15. ОСНОВНИЙ ПРЕДМЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРСОНОЛОГІВ
    - психічно здорові, зрілі та творчі люди, які характеризуються постійним розвитком та активним ставленням до світу
    - комплекс неповноцінності, що виявляється у прагненні до влади
    - підсвідомі потяги людини
    - пізнавальна активність особистості та спосіб здобуття нею знань про світ
  16. ТЕОРІЯ А. МАСЛОУ НАЗИВАЄТЬСЯ
    - теорія самореалізації
    - концепція відношень у структурі особистості
    - концепція самоактуалізації
    - теорія саморозвитку
  17. АРХЕТИПИ – ЦЕ
    - психічні залишки еволюційного процесу людства, що передаються з покоління в покоління
    - це аналіз проявів духа людини
    - це вивчення душевних і духовних проявів людини
    - самоспостереження
  18. ДВІ СИГНАЛЬНІ СИСТЕМИ ҐРУНТОВНО РОЗГЛЯДАЮТЬСЯ У ПРАЦЯХ
    - І. Сеченова
    - І. Павлова
    - О. Леонтьєва
    - Л. Виготського
  19. ОСНОВНЕ ПОЛОЖЕННЯ СТРУКТУРНОЇ ПСИХОЛОГІЇ
    - ціле визначається його складовими частинами
    - цілісні образи первинні відносно своїх компонентів
    - свідомість слід вивчати через сукупність її структурних компонентів
    - гештальти є основними при вивченні свідомості
  20. ОСНОВНИМИ РІВНЯМИ ПСИХІКИ, ПРЕДСТАВЛЕНИМИ ЯК ПРЕДМЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОРІВНЯЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ, Є
    - елементарна сенсорна і перцептивна психіка
    - вищий і нижчий рівні елементарної сенсорної психіки
    - елементарна сенсорна, перцептивна психіка, свідомість
    - перцептивна психіка, свідомість
  21. ДО ОСНОВНИХ МЕТОДІВ ПОРІВНЯЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ НАЛЕЖАТЬ
    - спостереження і експеримент
    - інтроспекція і експеримент
    - інтроспекція, методи проблемної клітки, обхідного шляху, дресирування, лабіринту
    - методи проблемної клітки, обхідного шляху, дресирування, лабіринту
  22. ДО ОСНОВНИХ ФУНКЦІЙ ПСИХІКИ НАЛЕЖАТЬ
    - відображувальна, регулятивна, інструментальна
    - відображувальна
    - регулятивна
    - інструментальна
  23. УВАГА ЯК ПСИХІЧНИЙ ПРОЦЕС РЕАЛІЗУЄ ТАКУ ФУНКЦІЮ ПСИХІКИ
    - відображувальну, регулятивну, інструментальну
    - відображувальну
    - регулятивну
    - інструментальну
  24. АНАТОМО-ФІЗІОЛОГІЧНИЙ АПАРАТ, ПРИЗНАЧЕНИЙ ДЛЯ ПЕРЕТВОРЕННЯ ЕНЕРГІЇ ЗОВНІШНІХ ПОДРАЗНИКІВ В ЕНЕРГІЮ НЕРВОВОГО ЗБУДЖЕННЯ НАЗИВАЄТЬСЯ
    - провідниковим відділом
    - рецептором
    - аналізатором
    - рефлексом
  25. ВІДЧУТТЯ, ЩО ВИНИКАЮТЬ ПРИ ДІЇ ЗОВНІШНІХ СТИМУЛІВ НА РЕЦЕПТОРИ, РОЗТАШОВАНІ НА ПОВЕРХНІ ТІЛА, НАЗИВАЮТЬСЯ
    - екстерорецептивними
    - інтерорецептивними
    - пропріорецептивними
    - інтерактивними
  26. СЕНСОРНА НЕДОСТАТНІСТЬ, ЯКА МОЖЕ ПРИЗВЕСТИ ДО ВТРАТИ ОРІЄНТАЦІЇ, ВІДОМА ЯК

- депривація
  - дереалізація
  - девальвація
  - дестагнація
27. ДО ЕКСТЕРОРЕЦЕПТИВНИХ ВІДНОСЯТЬСЯ ВІДЧУТТЯ
- зорові
  - органічні
  - статичні
  - больові
28. НОВИЙ ВИД ЧУТЛИВОСТІ, ЗУМОВЛЕНИЙ ПЕРЕНЕСЕННЯМ ЯКОСТЕЙ ОДНІЄЇ МОДАЛЬНОСТІ НА ІНШУ, - ЦЕ
- синестезія
  - акомодация
  - конвергенція
  - сенсibiliзація
29. СПРИЙМАННЯ ЧАСТО ПРИЙНЯТО НАЗИВАТИ
- акомодация
  - апперцепцією
  - перцепцією
  - антиципация
30. ЗАЛЕЖНІСТЬ СПРИЙМАННЯ ВІД ЗМІСТУ ПОПЕРЕДНЬОГО ДОСВІДУ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ І ВІД ОСОБЛИВОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ НАЗИВАЄТЬСЯ
- акомодация
  - апперцепцією
  - перцепцією
  - антиципация
31. ФЕНОМЕН ВІДНОСНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ СПРИЙМАННЯ ПАРАМЕТРІВ ФІГУРИ ВІД ЗМІН ЇЇ ФОНУ ВІДОМИЙ ЯК
- ілюзія
  - константність
  - цілісність
  - предметність
32. ВЛАСТИВІСТЬ СПРИЙМАННЯ, ЩО ХАРАКТЕРИЗУЄТЬСЯ СПРИЙНЯТТЯМ ТІСНО ПОВ'ЯЗАНИХ З МИСЛЕННЯМ І РОЗУМІННЯМ СУТІ ПРЕДМЕТІВ, НАЗИВАЄТЬСЯ
- константністю
  - осмисленістю
  - вибірковістю
  - цілісністю
33. ТИП ЗОРОВОЇ ПАМ'ЯТІ, ЯКА ДОВГО ЗБЕРІГАЄ ЯСКРАВИЙ ОБРАЗ З УСІМА ДЕТАЛЯМИ СПРИЙНЯТОГО,- ЦЕ ПАМ'ЯТЬ
- ейдейтична
  - наочно-образна
  - емоційна
  - іконічна
34. СЕНСОРНА ПАМ'ЯТЬ
- тривала
  - лежить в основі окремих образів
  - багаторівнева
  - діє на рівні рецепторів
35. ПРОТЯГОМ ЧВЕРТІ СЕКУНДИ ФУНКЦІОНУЄ ПАМ'ЯТЬ
- сенсорна
  - короткочасна
  - довготривала
  - оперативна
36. ОБСЯГ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ЗБЕРІГАЄТЬСЯ В КОРОТКОЧАСНОЇ ПАМ'ЯТІ
- 7 ± 2
  - необмежений
  - межа невідома
  - в середньому близько 10
37. ЗВ'ЯЗКИ МІЖ ПСИХІЧНИМИ ЯВИЩАМИ, ПРИ ЯКИХ АКТУАЛІЗАЦІЯ ОДНОГО З НИХ ТЯГНЕ ЗА СОБОЮ ПОЯВУ ІНШОГО, НАЗИВАЮТЬСЯ
- акомодациями
  - асоціяціями
  - асиміляціями
  - антиципациями
38. НЕГАТИВНИЙ ВПЛИВ ПОПЕРЕДНЬОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ЗАПАМ'ЯТОВУВАННЯ НАЗИВАЄТЬСЯ
- реактивним гальмуванням
  - проактивним гальмуванням
  - інтерференцією
  - ремінісценцією
39. ПРО МОЖЛИВОСТІ СУБ'ЄКТА НАПРАВЛЯТИ Й ЗОСЕРЕДЖУВАТИ УВАГУ НА ДЕКІЛЬКОХ НЕЗАЛЕЖНИХ ЗМІННИХ ОДНОЧАСНО СВДЧИТЬ ТАКИЙ ПОКАЗНИК УВАГИ, ЯК
- концентрація
  - розподіл
  - стійкість

- вибірковість
40. ПРИЧИНОЮ ВИНИКНЕННЯ ДОВІЛЬНОЇ УВАГИ ДО БУДЬ-ЯКОГО ОБ'ЄКТА Є
- поява інтересу в процесі діяльності
  - постановка мети діяльності
  - новизна та яскравість подразника
  - емоційна значення об'єкта уваги
41. ВИД МИСЛЕННЯ, ЩО СПИРАЄТЬСЯ НА БЕЗПОСЕРЕДНЄ СПРИЙМАННЯ ПРЕДМЕТІВ, РЕАЛЬНЕ ПЕРЕТВОРЕННЯ В ПРОЦЕСІ ДІЙ З ПРЕДМЕТАМИ, НАЗИВАЄТЬСЯ МИСЛЕННЯМ
- наочно-дієвим
  - наочно-образним
  - операційно-логічним
  - механічно-репродуктивним
42. БЕЗПОСЕРЕДНІЙ ЗВ'ЯЗОК З СПРИЙНЯТТЯМ НАВКОЛИШНЬОЇ ДІЙНОСТІ Є ВІДМІННОЮ ОСОБЛИВІСТЮ МИСЛЕННЯ
- наочно-дієвого
  - наочно-образного
  - словесно-логічного
  - індуктивного.
43. МИТТЄВЕ УСВІДОМЛЕННЯ ВИРІШЕННЯ ДЕЯКИХ ПРОБЛЕМ - ЦЕ
- мислення
  - інтелект
  - інсайт
  - евристика
44. ПРИПУЩЕННЯ, ПРОЕКТ РІШЕННЯ ЗАДАЧІ ПРОЯВЛЯЄТЬСЯ ЯК
- інтелект
  - інсайт
  - евристика
  - гіпотеза
45. МИСЛЕННЕ ОБ'ЄДНАННЯ ПРЕДМЕТІВ І ЯВИЩ ЗА ЇХ ЗАГАЛЬНИМИ І ІСТОТНИМИ ОЗНАКАМИ ВІДОМЕ ЯК
- аналіз
  - синтез
  - узагальнення
  - класифікація
46. МИСЛЕННЕ РОЗЧЛЕНОВУВАННЯ СКЛАДНОГО ОБ'ЄКТА НА ЙОГО СКЛАДОВІ ЧАСТИНИ АБО ХАРАКТЕРИСТИКИ – ЦЕ
- аналіз
  - порівняння
  - класифікація
  - абстракція
47. ЛОГІЧНИЙ ПЕРЕХІД В ПРОЦЕСІ МИСЛЕННЯ ВІД ЗАГАЛЬНОГО ДО КОНКРЕТНОГО НАЗИВАЄТЬСЯ
- індукцією
  - дедукцією
  - поняттям
  - судженням
48. УЯВНЕ ЗБІЛЬШЕННЯ АБО ЗМЕНШЕННЯ РОЗМІРІВ ПРЕДМЕТА, ЗМІНА КІЛЬКОСТІ ЧАСТИН ПРЕДМЕТА ВІДОМЕ ЯК
- гіперболізація
  - схематизація
  - типізація
  - аглютинація
49. УЯВНЕ «СКЛЕЮВАННЯ» РІЗНИХ ЯКОСТЕЙ, ВЛАСТИВОСТЕЙ, ЧАСТИН, ЯКІ НЕ ПОЄДНЮЮТЬСЯ В ПОВСЯКДЕННОМУ ЖИТТІ НАЗИВАЄТЬСЯ
- гіперболізацією
  - схематизацією
  - типізацією
  - аглютинацією
50. СТАТОЦИСТ Є РЕЦЕПТОРНИМ ОРГАНОМ ДЛЯ НАСТУПНИХ ВІДЧУТТІВ
- органічних
  - кінестетичних
  - статичних
  - температурних
51. ДО МНЕМОНІЧНИХ ПРИЙОМІВ ВІДНОСЯТЬ:
- метод локусів
  - ретроактивне відтворення
  - акроніми
  - епізодичне запам'ятовування
52. ВИДІЛІТЬ ОСНОВОПОЛОЖНИЙ ПРИНЦИП ВИДІЛЕННЯ ЮНАЦЬКОГО ПЕРІОДУ ЗА Е.Г.ЕРІКСОНОМ
- Інтегративність – безвихідність
  - Творення-переживання неповноцінності
  - Автономія – стид, сумнів
  - Ініціатива - переживання вини
  - Інтимність – ізоляція
53. НОРМАТИВНІ ЗНАННЯ ЧИ ЖИТТЄВА ПСИХОЛОГІЯ – ЦЕ
- наука про логіку
  - народний фольклор

- досвід поколінь
  - філософія
54. НАУКОВА ПСИХОЛОГІЯ – ЦЕ
- художні твори
  - релігійна практика
  - наука про механізми і закономірності психіки
  - наука про фізіологію
55. ПРАКТИЧНА ПСИХОЛОГІЯ СПИРАЄТЬСЯ НА
- наукову психологію
  - нормативні знання чи життєву психологію
  - логіку і філософію
  - наукову та життєву психологію
56. МАЙБУТНЬОМУ ПСИХОЛОГУ-КОНСУЛЬТАНТУ ВАРТО ПОЧИНАТИ ПРОФЕСІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ІЗ
- ролі вчителя
  - ролі клієнта
  - ролі учня
  - ролі дослідника
57. ЯКИМИ ОСОБИСТІСНИМИ ЯКОСТЯМИ ПОВИНЕН ВОЛОДІТИ ПСИХОЛОГ
- слабка воля
  - висока самооцінка
  - емпатійність
  - тривожність
58. ЯКИМИ ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВИМИ ЯКОСТЯМИ ПОВИНЕН ВОЛОДІТИ ПСИХОЛОГ
- компетентність
  - суб'єктивність
  - нереклексивність
  - стереотипність
59. ЯКІ ЯКОСТІ ПСИХОЛОГА Є НЕПРОФЕСІЙНИМИ
- емпатійність
  - самозакоханість
  - творчість
  - критичність мислення

Тема :: Соціальна психологія

60. ЗА Г.АНДРЕЄВОЮ СОЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ МІСТИТЬ ТАКІ РОЗДІЛИ
  - таксономічну соціальну психологію, диференційну соціальну психологію, системну соціальну психологію
  - вступ, закономірності спілкування та взаємодії людей, соціально-психологічні характеристики груп, соціально-психологічні особливості та прикладна соціальна психологія
  - зміни психічної діяльності людей у групі під впливом взаємодії, особливості груп, психічний бік процесів суспільства
  - соціальну психологію особистості, соціальну психологію спільнот та спілкування, соціальні відносини, форми духовної діяльності
61. ПРОЦЕС СПРИЙМАННЯ ТА РОЗУМІННЯ ОДИН ОДНОГО ПАРТНЕРАМИ НАЗИВАЮТЬСЯ
  - спілкування
  - комунікація
  - соціальна перцепція
  - інтеракція
62. МОНОЛОГІЧНЕ СПІЛКУВАННЯ - ЦЕ
  - авторитарна, директивна відкрита форма дії на партнера, реалізується у формі наказів, вимог, покарань
  - спілкування, що передбачає позиційну нерівність партнерів: один – автор впливу, носій цілей і права їх реалізувати, а інший – об'єкт впливу
  - спілкування основні ознаки якого – безособистісність, оскільки в ньому партнери сприймають себе формально, як носія ролі
  - суб'єкт-об'єктна форма спілкування, приховане управління особистістю
63. МЕТОДИКА, ЗА ЯКОЇ ЗАЗДАЛЕГІДЬ ФОРМУЛЮЮТЬСЯ ЗАПИТАННЯ ТА ЇХ ПОСЛІДОВНІСТЬ, НАЗИВАЄТЬСЯ
  - бесіда
  - стандартизоване інтерв'ю
  - нестандартизоване інтерв'ю
  - діагностичне інтерв'ю
64. ВІДМІННОСТІ В ОЦІНЦІ СВОЄЇ І ЧУЖОЇ ГРУПИ НА КОРИСТЬ СВОЄЇ, НАЗИВАЄТЬСЯ
  - міжгрупові відносини
  - міжгрупова дискримінація
  - внутрігруповий фаворитизм
  - міжгрупове сприймання
65. УСТАНОВКИ, ЯКІ ФОРМУЮТЬСЯ НА ОСНОВІ ВІТАЛЬНИХ ПОТРЕБ І У НАЙПРОСТІШИХ СИТУАЦІЯХ (В УМОВАХ СІМЕЙНОГО ОТОЧЕННЯ) В ІЕРАРХІЇ ДИСПОЗИЦІЙ УТВОРЮЮТЬ
  - перший рівень – елементарні фіксовані установки
  - другий рівень – соціальні фіксовані установки
  - третій рівень – базові соціальні установки
  - четвертий, вищий рівень диспозицій – система ціннісних орієнтацій особистості
66. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ЯКОСТІ ОСОБИСТОСТІ ФОРМУЮТЬСЯ
  - у реальних соціальних групах
  - в умовах сумісної діяльності з іншими людьми
  - у спілкуванні з іншими
  - у реальних соціальних групах, в умовах сумісної діяльності з іншими людьми, у спілкуванні з ними
67. ПРОЦЕС ВХОДЖЕННЯ ІНДИВІДА В СУСПІЛЬСТВО, АКТИВНОГО ЗАСВОЄННЯ НИМ СОЦІАЛЬНОГО ДОСВІДУ, СОЦІАЛЬНИХ РОЛЕЙ, НОРМ, ЦІННОСТЕЙ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ УСПІШНОЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ В ПЕВНОМУ СУСПІЛЬСТВІ, НАЗИВАЄТЬСЯ
  - соціалізацією
  - ресоціалізацією
  - соціальною адаптацією
  - десоціалізацією
68. ЗАСВОЄННЯ ОСОБИСТІСТЮ НОРМ, ЦІННОСТЕЙ, НЕГАТИВНИХ РОЛЕЙ, СТЕРЕОТИПІВ ПОВЕДІНКИ, ЯКІ СПРИЧИНЮЮТЬ ДЕФОРМАЦІЮ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН, ДИСГАРМОНІЮ У ВЗАЄМОДІЇ ЛЮДИНИ І СУСПІЛЬСТВА, НАЗИВАЄТЬСЯ
  - соціалізацією
  - ресоціалізацією
  - асоціалізацією
  - десоціалізацією
69. КОМУНІКАЦІЯ, ЯКА СПРЯМУЄ СВОЇ СИГНАЛИ ДО ЯКОГОСЬ ОКРЕМОГО ОТРИМУВАЧА (ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЧИ ГРУПОВОГО), НАЗИВАЄТЬСЯ
  - аксіальною
  - ретіальною
  - спонукальною
  - констатуючою
70. ЗОСЕРЕДЖЕНІСТЬ ІНДИВІДА ЛИШЕ НА ВЛАСНИХ ІНТЕРЕСАХ ТА ПЕРЕЖИВАННЯХ – ЦЕ
  - егоцентризм
  - ідентифікація
  - емпатія
  - каузальна атрибуція
71. ПРОЦЕС ОТОТОЖНЕННЯ СЕБЕ З ІНШИМ ІНДИВІДОМ АБО ГРУПОЮ, ОСНОВОЮ ЯКОГО Є ЕМОЦІЙНИЙ ЗВ'ЯЗОК; НАБУТТЯ, ЗАСВОЄННЯ ЦІННОСТЕЙ, РОЛЕЙ, МОРАЛЬНИХ ЯКОСТЕЙ ІНШОЇ ЛЮДИНИ, ОСОБЛИВО БАТЬКІВ; КОПІЮВАННЯ СУБ'ЄКТОМ ДУМОК, ПОЧУТТІВ, ДІЙ ІНШОЇ ЛЮДИНИ, ЯКА Є МОДЕЛЛЮ, НАЗИВАЄТЬСЯ

- егоцентризмом
  - ідентифікація
  - емпатія
  - рефлексією
72. ФЕНОМЕН, ЯКИЙ ПРОЯВЛЯЄТЬСЯ В ТОМУ, ЩО ЗАГАЛЬНЕ ПОЗИТИВНЕ ВРАЖЕННЯ ВІД ЛЮДИНИ ВЕДЕ ДО ПОЗИТИВНОЇ ОЦІНКИ УСІХ ІНШИХ ЇЇ НЕ ПРЕДСТАВЛЕНИХ ЯКОСТЕЙ, НАЗИВАЄТЬСЯ
- стереотипом
  - ефектом ореолу
  - ефектом первинності
  - ефектом новизни
73. ФЕНОМЕН, ЯКИЙ ДІЄ У ПРОЦЕСІ СПРИЙМАННЯ ЗНАЙОМОЇ ЛЮДИНИ І ПОЛЯГАЄ В ТОМУ, ЩО ОСТАННЯ, НАЙСВІЖІША ІНФОРМАЦІЯ СТАЄ НАЙЗНАЧУЩІШОЮ, НАЗИВАЄТЬСЯ
- стереотипом
  - ефектом ореолу
  - ефектом первинності
  - ефектом новизни
74. ЗНАКОВА СИСТЕМА НЕВЕРБАЛЬНОГО СПІЛКУВАННЯ, ЯКА ХАРАКТЕРИЗУЄТЬСЯ ЯКІСТЮ ГОЛОСУ, ЙОГО ДІАПАЗОНОМ, ТОНАЛЬНІСТЮ І ВИРАЖАЄ ПОЧУТТЯ ТА СТАНИ ЛЮДИНИ, НАЗИВАЄТЬСЯ
- оптико-кінестичною
  - паралінгвістичною
  - екстралінгвістичною
  - просторово-часовою
75. ЗНАКОВА СИСТЕМА НЕВЕРБАЛЬНОГО СПІЛКУВАННЯ, ЯКА ХАРАКТЕРИЗУЄ ВКЛЮЧЕННЯ У МОВУ ПАУЗ, ІНШИХ НЕЛІНГВІСТИЧНИХ КОМПОНЕНТІВ (ПОКАШЛЮВАННЯ, СМІХ), ТЕМП МОВЛЕННЯ, НАЗИВАЄТЬСЯ
- оптико-кінестичною
  - паралінгвістичною
  - екстралінгвістичною
  - просторово-часовою
76. ОПОСЕРЕДКОВАНИЙ, АНОНІМНИЙ ХАРАКТЕР, СПРЯМОВАНІСТЬ НЕ НА ПЕВНУ ОСОБИСТІТЬ, А НА ВЕЛИКІ Й НЕОДНОРІДНІ МАСИ Є ВІДМІННОЮ ОСОБЛИВІСТЮ
- матеріального спілкування
  - духовного спілкування
  - міжособистісного спілкування
  - масового спілкування
77. ПРОЦЕС ПСИХІЧНОГО ВПЛИВУ НА ЛЮДИНУ ЧИ ГРУПУ ПРИ ПОСЛАБЛЕНОМУ УСВІДОМЛЕНОМУ КОНТРОЛІ, НЕКРИТИЧНІЙ ОЦІНЦІ ЗМІСТУ ПОВІДОМЛЕНЬ, ЯКІ СПРИЙМАЮТЬСЯ, - ЦЕ
- навіювання
  - наслідування
  - чутки
  - зараження
78. МЕХАНІЗМ ВПЛИВУ У СПІЛКУВАННІ, СПРЯМОВАНИЙ НА ВІДТВОРЕННЯ ІНДИВІДОМ ЗОВНІШНІХ РИС І ЗРАЗКІВ ПОВЕДІНКИ, МАНЕР, ДІЙ, ВЧИНКІВ, - ЦЕ
- навіювання
  - наслідування
  - чутки
  - зараження
79. ФОРМА СТАНДАРТИЗОВАНОЇ МАСОВОЇ ПОВЕДІНКИ ЛЮДЕЙ, ЩО ВИНИКАЄ СТИХІЙНО ПІД ВПЛИВОМ НАСТРОЇВ, СМАКІВ, ЗАХОПЛЕНЬ, ЯКІ ДОМІНУЮТЬ У СУСПІЛЬСТВІ, - ЦЕ
- навіювання
  - наслідування
  - мода
  - зараження
80. ЯВИЩЕ «ВБОЛІВАННЯ» НА СТАДІОНАХ ПІД ЧАС СПОРТИВНИХ ЗМАГАНЬ МОЖНА ПОЯСНИТИ СПОСОБОМ ТАКОГО ВПЛИВУ ЯК
- зараження
  - паніка
  - навіювання
  - наслідування
81. ТРАДИЦІЇ, ЗВИЧАЇ І ЗВИЧКИ КЛАСУ – ЦЕ
- вироблені суспільною свідомістю класу ідеали
  - погляди класу, що є результатом осмислення своєї ролі у суспільстві і ціннісних орієнтацій, вироблених на основі повсякденної діяльності
  - певні приписи, побажання і очікування, що висуваються до представників класу
  - встановлені правила, принципи та стереотипи життя і діяльності членів класу, важливі регулятори їх поведінки
82. КОРОТКОТРИВАЛЕ ЗІБРАННЯ ЛЮДЕЙ ДЛЯ СПІЛЬНОГО ПРОВЕДЕННЯ ЧАСУ У ЗВ'ЯЗКУ З ЯКИМОСЬ ВИДОВИЩЕМ НАЗИВАЄТЬСЯ
- аудиторія
  - маса
  - натовп
  - публіка

83. ЯК НАЗИВАЄТЬСЯ НАТОВП, ПОВЕДІНКА ЯКОГО БАЗУЄТЬСЯ НА ЯВНИХ ЧИ ПРИХОВАНИХ НОРМАХ І ПРАВИЛАХ ПОВЕДІНКИ
- випадковий натовп
  - конвенційний натовп
  - експресивний натовп
  - екстатичний натовп
84. ЯКА СКЛАДОВА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕРЦЕПЦІЇ ВІДОБРАЖАЄ СТУПІНЬ ІДЕНТИФІКАЦІЇ СУБ'ЄКТА З ОБ'ЄКТОМ, ВИЗНАЧАЄ СПЕЦИФІКУ ДІЯЛЬНІСНОГО ТА ЕМОЦІЙНОГО КОМПОНЕНТІВ ТА МАЄ РЕГУЛЯТИВНИЙ ВПЛИВ НА ПОВЕДІНКУ СУБ'ЄКТА ЧЕРЕЗ ЗНАННЯ ПРО ТЕ, ЯК ЗОРІЄНТОВАНИЙ У ПЕВНИХ СИТУАЦІЯХ ОБ'ЄКТ СПРИЙМАННЯ
- когнітивна
  - емоційна
  - діяльнісна
  - мотиваційна
85. УСВІДОМЛЕННЯ ІНДИВІДОМ ТОГО, ЯК ЙОГО СПРИЙМАЮТЬ І ОЦІНЮЮТЬ ІНШІ ІНДИВІДИ АБО СПІЛЬНОСТІ; ВИД ПІЗНАННЯ, У ПРОЦЕСІ ЯКОГО СУБ'ЄКТ СТАЄ ОБ'ЄКТОМ СВОГО СПОСТЕРЕЖЕННЯ; РОЗДУМИ, АНАЛІЗ ВЛАСНОГО ПСИХІЧНОГО СТАНУ НАЗИВАЄТЬСЯ
- егоцентризмом
  - ідентифікація
  - емпатія
  - рефлексією
86. ІНТЕРПРЕТАЦІЯ НЕОБХІДНОЇ СУБ'ЄКТУ ІНФОРМАЦІЇ ШЛЯХОМ ПРИПИСУВАННЯ ПАРТНЕРУ ПО ВЗАЄМОДІЇ МОЖЛИВИХ ПОЧУТТІВ, ПРИЧИН ТА МОТИВІВ ПОВЕДІНКИ НАЗИВАЄТЬСЯ
- егоцентризмом
  - ідентифікація
  - каузальною атрибуцією
  - рефлексією
87. ФЕНОМЕН СОЦІАЛЬНОЇ ПЕРЦЕПЦІЇ, КОЛИ З ПРЕДСТАВЛЕНИХ ДЛЯ СПРИЙМАННЯ СУБ'ЄКТУ СИГНАЛІВ, НАЙБІЛЬШЕ ЗАПАМ'ЯТОВУЮТЬСЯ ЛИШЕ ТІ, ЩО ЗНАХОДЯТЬСЯ НА ПОЧАТКУ ТА В КІНЦІ НАЗИВАЄТЬСЯ
- ефектом краю
  - ефектом ореолу
  - ефектом первинності
  - ефектом новизни
88. ФЕНОМЕН СОЦІАЛЬНОЇ ПЕРЦЕПЦІЇ, КОЛИ ЛЮДИ СХІЛЬНІ НЕКРИТИЧНО СПРИЙМАТИ ОПИС ЧИ ОЦІНКУ СВОЄЇ ОСОБИСТОСТІ, ЯКЩО ВОНИ ПОДАЮТЬСЯ У НАУКОВОМУ, МАГІЧНОМУ ЧИ РИТУАЛЬНОМУ КОНТЕКСТІ НАЗИВАЄТЬСЯ
- ефектом первинності
  - ефектом ореолу
  - ефектом Барнума
  - ефектом новизни
89. ДО ВНУТРІШНЬОГРУПОВИХ ПРОЦЕСІВ НАЛЕЖАТЬ
- утворення групи, диференціація в групі, інтеграція групи
  - утворення та розвиток групи, нормоутворення, диференціація в групі, інтеграція групи, прийняття групових рішень
  - утворення групи, нормоутворення, інтеграція групи
  - утворення та розвиток групи, диференціація в групі, прийняття групових рішень
90. ЯВИЩЕ, ДОСЛІДЖУВАНЕ ДЖЕЙМСОМ СТОУНЕРОМ, СУТЬ ЯКОГО ПОЛЯГАЄ У ТОМУ, ЩО ПРИЙНЯТТЯ ГРУПОЮ РІШЕННЯ БІЛЬШ РИЗИКОВАНЕ, НІЖ ПОЧАТКОВІ ПРОПОЗИЦІЇ ЧЛЕНІВ ГРУПИ НАЗИВАЄТЬСЯ
- соціальна фасилітація
  - групова поляризація
  - групове мислення
  - стрибок ризику
91. ПРИ ВИНИКНЕННІ ЯКОГО ГРУПОВОГО ФЕНОМЕНУ, СТИЛЬ МИСЛЕННЯ ГРУПИ НАБУВАЄ ТАКИХ РИС: ІЛЮЗІЯ БЕЗДОГАННОСТІ, ПРАГНЕННЯ ДАТИ РАЦІОНАЛЬНЕ ПОЯСНЕННЯ СВОЄМУ РІШЕННЮ ЯК ЄДИНО ПРАВИЛЬНОМУ, СТЕРЕОТИПНИЙ ПОГЛЯД НА СУПЕРНИКІВ, ІЛЮЗІЯ ОДНОСТАЙНОСТІ, ВІДКРИТИЙ ТИСК НА МЕНШІСТЬ
- соціальної фасилітації
  - соціальної лінії
  - групового мислення
  - стрибку до ризику
92. ДО ГРУПИ МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТАМИ НАЛЕЖАТЬ
- Спостереження
  - Опитування
  - Соціометричний метод
  - Структурні методи
  - Аналіз результатів діяльності
93. ДО ОЗНАК КОНФЛІКТІВ НАЛЕЖАТЬ:
- Наявність суб'єкта або суб'єктів взаємодії як носіїв конфлікту
  - Стимул до розвитку суб'єктів протистояння
  - Підвищення активності суб'єктів соціальної взаємодії
  - Активність, спрямованість на вирішення протиріч
  - Біполярність, взаємопов'язаність і взаємопротилежність одночасно
94. НАКОПИЧЕНІ ПРОТИРІЧЧЯ, ЯКІ ПОВ'ЯЗАНІ З ДІЯЛЬНІСТЮ СУБ'ЄКТІВ СОЦІАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ І ФОРМУЮТЬ ҐРУНТ ДЛЯ РЕАЛЬНОГО ПРОТИБОРСТВА МІЖ НИМИ ЦЕ:
- Джерела конфлікту

- Причини конфлікту
  - Конфліктна ситуація
  - Інцидент
95. ЦІ ПРИЧИНИ КОНФЛІКТУ СТОСУЮТЬСЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК УЧАСНИКІВ КОНФЛІКТУ, ЇХНІХ ПОТРЕБ, ІНТЕРЕСІВ, ОСОБЛИВОСТЕЙ ХАРАКТЕРУ, ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ТА НАЙЧАСТІШЕ СТОСУЮТЬСЯ ДЕСТРУКТИВНИХ КОНФЛІКТІВ:
- Об'єктивні причини
  - Суб'єктивні причини
  - Загальні причини
  - Часткові (окремі)
96. ЯКІ З ПЕРЕРАХОВАНИХ ПРИЧИН Є САМЕ СУБ'ЄКТИВНИМИ ПРИЧИНАМИ У ДІЛОВІЙ СФЕРІ?
- Відсутність чіткості у розподілі обов'язків
  - порушення ділової етики, а також трудового законодавства, несправедлива оцінка керівником дій підлеглих і результатів їх праці
  - Незручний графік роботи
  - Невідповідність прав та обов'язків
  - Неправильні дії підлеглих
97. ЗАГОСТРЕННЯ КОНФЛІКТНИХ СТОСУНКІВ, РОЗШИРЕННЯ КОНФЛІКТУ, ЙОГО РОЗГОРТАННЯ НАЗИВАЄТЬСЯ
- Конфліктною ситуацією
  - Інцидентом
  - Ескалацією конфлікту
  - Конфліктогенною поведінкою
98. КОЖЕН КОНФЛІКТОГЕН МОЖНА ВІДНЕСТИ ДО ОДНІЄЇ З ТРЬОХ ПЕРШОПРИЧИН:
- Відкрита недовіра
  - Прагнення до переваги
  - Прояв агресивності
  - Невміння слухати
  - Прояв егоїзму
99. МІЖГРУПОВИЙ КОНФЛІКТ - ЦЕ КОНФЛІКТ ТИПУ:
- «я – вони»
  - «керівник-підлеглий»
  - «Громадянин – суспільство»
  - «особистість - група»
  - «група-група»
100. ЦЯ МОДЕЛЬ ПОВЕДІНКИ В КОНФЛІКТНІЙ ВЗАЄМОДІЇ ФАКТИЧНО Є ДЕСТРУКТИВНОЮ, ПРОТЕ ВОНА ДОЗВОЛЯЄ ШВИДКО ВИРІШИТИ КОНФЛІКТ, ЯКИЙ МАЄ НЕСУТТЄВИЙ ХАРАКТЕР. ПРО ЯКУ МОДЕЛЬ ЙДЕТЬСЯ?
- Конструктивна
  - Деструктивна
  - Конформістська
101. ПРОЦЕС КОНТРОЛЮВАННЯ КОНФЛІКТУ САМИМИ УЧАСНИКАМИ АБО ЗОВНІШНІМИ СИЛАМИ (СУСПІЛЬНИМИ ІНСТИТУТАМИ, ВЛАДОЮ, ПІДПРИЄМЦЯМИ, СПЕЦІАЛІСТАМИ) НАЗИВАЄТЬСЯ:
- врегулювання конфлікту
  - вирішення конфлікту
  - згода
  - завершення конфлікту
  - управління конфліктом
102. БУДЬ-ЯКЕ ПРИПИНЕННЯ КОНФЛІКТУ, ЯКЕ НЕ ОБОВ'ЯЗКОВО ОЗНАЧАЄ ЙОГО ВИРІШЕННЯ НАЗИВАЄТЬСЯ:
- врегулювання конфлікту
  - вирішення конфлікту
  - згода
  - завершення конфлікту
  - управління конфліктом
103. ЕЛІМІНАЦІЯ АБО МІНІМІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМИ, ЯКА РОЗДІЛЯЄ СТОРОНИ, ЩО ЗАЗВИЧАЙ ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ ЧЕРЕЗ ПОШУК КОМПРОМІСУ, ДОСЯГНЕННЯ ЗГОДИ НАЗИВАЄТЬСЯ
- вирішення конфлікту
  - згода
  - завершення конфлікту
  - управління конфліктом
104. ЦЕ СПОСІБ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТУ, ПРИ ЯКОМУ РЕКОМЕНДАЦІЇ ТРЕТЬОЇ СТОРОНИ Є ОБОВ'ЯЗКОВИМИ ДЛЯ ВИКОНАННЯ СТОРОНАМИ КОНФЛІКТУ
- арбітраж
  - переговори
  - консультування
  - представництво
105. ЗБІГ ОБСТАВИН, ЩО Є ПРИВОДОМ ДЛЯ КОНФЛІКТУ, МАЄ НАЗВУ:
- Конфліктогена
  - Спірної ситуації
  - Інциденту
  - Конфліктної ситуації
106. ЯК НАЗИВАЮТЬ СЛОВА, ДІЇ АБО БЕЗДІЯЛЬНІСТЬ, ЯКІ ПРИЗВОДЯТЬ ДО КОНФЛІКТУ?
- Суб'єкти
  - Об'єкти

- Конфлікт
  - Конфліктогени
107. СТРАТЕГІЯ ПОВЕДІНКИ У КОНФЛІКТІ, ПРИ ЯКІЙ ІСНУЄ ВИСОКА СПРЯМОВАНІСТЬ ЯК НА ЗАДОВОЛЕННЯ ВЛАСНИХ ІНТЕРЕСІВ, ТАК І НА ЗАДОВОЛЕННЯ ІНТЕРЕСІВ ОПОНЕНТА, - ЦЕ:
- Пристосування
  - Суперництво
  - Компроміс
  - Співробітництво
108. СПЕЦІАЛЬНО ОРГАНІЗОВАНА ФОРМА СПІЛКУВАННЯ ДВОХ КОНФЛІКТУЮЧИХ СТОРІН, ЩО ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ТРЕТЬОЇ, НЕЙТРАЛЬНОЇ СТОРОНИ (ПОСЕРЕДНИКА) З МЕТОЮ ОПОСЕРЕДКОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТУ ЗГІДНО З ПРАВИЛАМИ ДІАЛОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ НАЗИВАЄТЬСЯ
- Арбітраж
  - Переговори
  - Консультування
  - Медіаторство
109. ПСИХОЛОГІЧНА СИТУАЦІЯ - ЦЕ
- сукупність обставин життєдіяльності
  - стан невизначеності, який виникає у процесі життєдіяльності
  - усвідомлення суб'єктом обставин своєї життєдіяльності
  - неусвідомлюваних суб'єктом обставин своєї життєдіяльності
110. СТАН НЕВИЗНАЧЕНОСТІ, ЩО ВИНИКАЄ У ПРОЦЕСІ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ІНДИВІДА МІЖ ОЧІКУВАНИМИ ТА РЕАЛЬНИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ДІЙ ЛЮДИНИ
- соціальна ситуація розвитку
  - психологічна проблема
  - психологічна ситуація
  - доля
111. ЯК НАЗИВАЮТЬ НАЙТИПОВІШІ СИТУАЦІЇ У ЖИТТІ З ЯКИМИ СТИКАЄТЬСЯ БІЛЬШІСТЬ ЛЮДЕЙ
- соціальна взаємодія
  - соціальні ситуації
  - професійні ситуації
112. ВПЕРШЕ ЛЮДИНА ВЧИТЬСЯ ОВОЛОДІВАТИ ПЕРСПЕКТИВАМИ СВОГО ЖИТТЯ У
- дошкільному віці
  - старшому шкільному віці
  - підлітковому
  - юнацькому віці
113. ВКАЖІТЬ ПРО ЯКУ КАТЕГОРІЮ ІДЕ МОВА У НАСТУПНОМУ ВИЗНАЧЕННІ: «ЛЮДИНА ДУЖЕ ЧАСТО БАЧИТЬ У СИТУАЦІЇ НЕ ФАКТИЧНИЙ СТАН РЕЧЕЙ, А СВОЄ УЯВЛЕННЯ ПРО НИХ»:
- смислове утворення
  - особистісне смислове утворення
  - психологічне розуміння
114. ВКАЖІТЬ ВІД ЧОГО ЗАЛЕЖИТЬ СТАЛИЙ СПОСІБ РЕАГУВАННЯ ЛЮДИНИ НА ТІ ЧИ ІНШІ ЖИТТЄВІ СИТУАЦІЇ:
- очікувань
  - типової концепції
  - динамічної адаптації
115. ЯК НАЗИВАЮТЬ МЕТОД, ЩО ДОПОМАГАЄ ЛЮДИНІ КРАЩЕ ЗРОЗУМІТИ ВЛАСНЕ ЖИТТЯ І СВОЮ РОЛЬ У ЙОГО РОЗГОРТАННІ
- психологічний час
  - соціальний час
  - геносоціограма
116. ВКАЖІТЬ, ЩО Є ВИРІШАЛЬНИМ ДЛЯ РОЗГОРТАННЯ ЖИТТЄВОГО ШЛЯХУ:
- життєвий цикл
  - життєва подія
  - життєва криза
117. ВИЗНАЧТЕ, ЩО Є ІНДИКАТОРАМИ ПСИХОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ ОСОБИСТОСТІ:
- негативні емоції, психічні стани, особливості поведінки, результати діяльності
  - позитивні емоції, психічні стани
  - результати діяльності
118. СТАЛИЙ СПОСІБ РЕАГУВАННЯ НА ТІ, ЧИ ІНШІ ЖИТТЄВІ СИТУАЦІЇ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД:
- від інтерпретації наших ставлень до себе
  - від очікувань
  - від інтерпретації ставлень до інших
  - від інтерпретації ставлень до оточення
  - від концепції
119. ПСИХОЛОГІЧНА СИТУАЦІЯ - ЦЕ
- сукупність обставин життєдіяльності
  - стан невизначеності, який виникає у процесі життєдіяльності
  - усвідомлення суб'єктом обставин своєї життєдіяльності
  - неусвідомлюваних суб'єктом обставин своєї життєдіяльності

Тема :: Організаційна психологія

120. ГАЛУЗЬ ПСИХОЛОГІЇ, ЯКА ПРОДУКУЄ ПСИХОЛОГІЧНІ ЗНАННЯ ПРО УПРАВЛІНСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ ЦЕ
- психологія управління
  - психологія особистості
  - соціальна психологія
  - психологія праці
121. ПРЕДМЕТОМ ПСИХОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ У МЕЖАХ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ Є
- соціально-психологічні особливості діяльності керівника, який взаємодіє із соціальним оточенням, пошук стійких рис керівника, що виявляються у взаємодії із підлеглими і визначають ефективність керівництва
  - психологічні закономірності становлення, функціонування та розвитку системи "людина (груп- – людина (груп- ", у яких основними є управлінські зв'язки та управлінські відносини
  - психологічні особливості процесу перероблення та генерування інформації, структури та елементів управлінської діяльності, організації управлінської діяльності
  - психологічний аналіз організаційної діяльності
122. ФОРМУВАННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ПРОГНОЗІВ ЩОДО РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЙ, РОБОЧИХ ГРУП, ПЕРСОНАЛУ, КЕРІВНИКА ТА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Є ФУНКЦІЄЮ УПРАВЛІННЯ
- гуманістичною
  - прогностичною
  - прикладною
  - соціальною
123. НА ОСНОВІ ТЕОРЕТИЧНОГО І ЕМПІРИЧНОГО АНАЛІЗУ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ РОЗРОБКА ПРАКТИЧНИХ РЕКОМЕНДАЦІЙ З РІЗНИХ АСПЕКТІВ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ЩО СПРЯМОВАНІ НА ПОКРАЩЕННЯ РОБОТИ КЕРІВНИКІВ, УСІЄЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ Є ФУНКЦІЄЮ УПРАВЛІННЯ
- гуманістичною
  - прогностичною
  - прикладною
  - соціальною
124. ЯК НАЗИВАЄТЬСЯ СПЕЦІАЛЬНО ОРГАНІЗОВАНИЙ ПРОЦЕС СПІЛКУВАННЯ ПСИХОЛОГА-КОНСУЛЬТАНТА З ІЄРАРХІЧНО ПОВ'ЯЗАНОЮ ГРУПОЮ СЛУЖБОВЦІВ СФЕРИ УПРАВЛІННЯ, КЕРІВНИКІВ ОРГАНІЗАЦІЇ, СПРЯМОВАНИЙ НА ГЕНЕРАЦІЮ, РОЗГОРТАННЯ МОЖЛИВИХ І БАЖАНИХ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ В ПЕВНИЙ ПЕРІОД ЗМІН
- психолого-акмеологічне консультування
  - спостереження
  - експериментальне дослідження
  - бесіда
125. ОСОБА, НА ЯКУ ОФІЦІЙНО ПОКЛАДЕНО ФУНКЦІЇ УПРАВЛІННЯ УСТАНОВОЮ(ПІДПРИЄМСТВОМ) ТА ОРГАНІЗАЦІЄЮ ДІЯЛЬНОСТІ
- лідер
  - керівник
  - аутсайдер
126. ТВЕРДЖЕННЯ "Я БАГАТО ПРАЦЮВАВ, СТРАЖДАВ , ЖЕРТВУВАВ... І ТОМУ У МЕНЕ Є ПРАВО ВИМАГАТИ..." ХАРАКТЕРИЗУЄ ТАКИЙ РІЗНОВИД ЛЕГІТИМНОЇ ВЛАДИ
- формальна легітимність
  - легітимна влада взаємності
  - легітимна влада справедливості
  - легітимна влада відповідальності
127. ДО МЕТОДІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ВПЛИВУ КЕРІВНИКА НА ПІДЛЕГЛИХ НЕ ВІДНОСИТЬСЯ
- переконання
  - навіювання
  - стимулювання
  - критика
128. ДО ТАКТИЧНИХ МАНІПУЛЯТИВНИХ ПРИЙОМІВ У ВИКОРИСТАННІ ВЛАДИ НЕ ВІДНОСИТЬСЯ
- переконання
  - лестощі
  - підкреслювання спільності
  - самореклама
129. ЯКА РИСА ЛІДЕРА (КЕРІВНИКА) НЕ ВВАЖАЄТЬСЯ ОСНОВНОЮ ЗА ДОСЛІДЖЕННЯМИ У МЕЖАХ СТРУКТУРНОГО ПІДХОДУ
- інтелект
  - відповідальність
  - здатність впливати на людей
  - консерватизм
130. КОМПЛЕКС ВЗАЄМОЗВ'ЯЗАНИХ ТА ВЗАЄМОЗУМОВЛЕНИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ ЯКОСТЕЙ КЕРІВНИКА, ЯКІ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ УСПІШНІСТЬ УПРАВЛІННЯ, МОЖЛИВІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ НЕСТАНДАРТНИХ, ОРИГІНАЛЬНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ, – ЦЕ
- психологічна готовність до управління
  - темперамент керівника
  - когнітивна сфера керівника
  - емоційно-вольова сфера керівника
131. МОТИВАЦІЙНИЙ КОМПОНЕНТ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ КЕРІВНИКА ДО УПРАВЛІННЯ ВИЗНАЧАЄТЬСЯ

- рисами, які пов'язані зі ставленням до управлінської діяльності, до самого себе, до учасників управлінської діяльності, до держави
  - соціальними мотивами, управлінськими мотивами, мотивами особистісного росту, мотивами зовнішньої привабливості
  - власне управлінськими вміннями та навичками, психолого-управлінськими вміннями та навичками
  - загальноуправлінськими і психологічними знаннями
132. ЯК НАЗИВАЄТЬСЯ ПЕВНА СИСТЕМА ПРИНЦИПІВ, НОРМ, МЕТОДІВ І ПРИЙОМІВ ВПЛИВУ НА ПІДЛЕГЛИХ З МЕТОЮ ЕФЕКТИВНОГО ЗДІЙСНЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПОСТАВЛЕНИХ ЦІЛЕЙ КЕРІВНИКА
- стиль управління
  - темперамент керівника
  - управлінська концепція керівника
  - вольова сфера керівника
133. КЛАСИЧНИМИ СТИЛЯМИ КЕРІВНИЦТВА ВВАЖАЮТЬ
- попустительський, демократичний, бюрократичний
  - анархічний, монархічний, демократичний
  - ліберальний, харизматичний, догматичний
  - демократичний, авторитарний, ліберальний
134. ОРГАНІЗАЦІЙНА ПСИХОЛОГІЯ ЯК САМОСТІЙНА ГАЛУЗЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ НАУКИ ВИВЧАЄ
- психологічні закономірності розвитку індивіда (працівника)
  - психологічні закономірності розвитку групи
  - психологічні закономірності розвитку керівника організації
  - психологічні закономірності діяльності та розвитку організацій
135. ЯКА ОСНОВНА ПЕРВИННА ХАРАКТЕРИСТИКА НЕФОРМАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
- неформальні лідери
  - посадові інструкції
  - правила внутрішнього розпорядку
136. ЯКА ПРИЧИНА СПОНУКАЄ ЛЮДЕЙ ВСТУПАТИ В ГРУПИ ТА НЕФОРМАЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЇ
- приналежність
  - нонконформізм
  - референтність
  - ризикованість
137. КОЛЕКТИВОМ В ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ ПСИХОЛОГІЇ НАЗИВАЄТЬСЯ
- спонтанно організоване об'єднання людей, які вступають у регулярну взаємодію для досягнення певної мети
  - група людей, яка характеризується організованістю і психологічною згуртованістю при досягненні спільних цілей діяльності, зумовлених суспільно-корисними мотивами;
  - управлінський колектив, який характеризується системою інтегральних властивостей, притаманних соціальній групі, але опосередкованих специфікою управлінської діяльності
  - офіційно створена група для організації виробничого процесу, основною функцією якої є реалізація поставлених перед нею завдань
138. СФЕРОЮ ЛЕГІТИМНОГО ВПЛИВУ ОРГАНІЗАЦІЇ Є
- приватне життя працівників
  - професійна діяльність працівників
  - політичні погляди працівників
  - релігійна приналежність працівників
139. ДО РІВНІВ АНАЛІЗУ В ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ ПСИХОЛОГІЇ НЕ ВІДНОСИТЬСЯ
- рівень індивіда (працівника)
  - рівень групи
  - рівень організації
  - рівень клієнта (споживача)
140. ЯК НАЗИВАЄТЬСЯ МЕТОД ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПСИХОЛОГІЇ, ЩО ПЕРЕДБАЧАЄ СИСТЕМАТИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ПРОЦЕСУ ПРАЦІ Й ДОСЯГНЕНЬ КЕРІВНИКІВ ТА ЇХ ПІДЛЕГЛИХ
- метод оцінювання діяльності персоналу
  - метод спостереження
  - метод експерименту
  - метод інтерв'ю
141. ЕЛЕМЕНТОМ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ НЕ Є
- цінності працівників та організації
  - політичні переконання працівників
  - місія та стратегія розвитку організації
  - соціально-психологічний клімат організації
142. ДО ОСНОВНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ОРГАНІЗАЦІЇ НЕ ВІДНОСИТЬСЯ
- формалізація
  - референтність
  - спеціалізація
  - раціональність
143. ЖИТТЄВИЙ ЦИКЛ ОРГАНІЗАЦІЇ НЕ ВКЛЮЧАЄ
- етап становлення
  - етап адаптації
  - етап зростання
  - етап зрілості
  - етап старіння
  - етап занепаду

- етап оновлення або смерті організації
144. ОРГАНІЗАЦІЙНА ВЛАДА - ЦЕ
- влада, що спирається на загрозу застосування сили
  - влада переконання та навіювання
  - це процес використання різноманітних організаційних засобів для зміни поведінки співробітників в заданому напрямку, навіть у тому випадку, коли це суперечить їх інтересам, бажанням та переконанням
  - влада, пов'язана із здатністю індивідів, груп і їх організацій реалізувати свої інтереси і волю за допомогою засобів політико-державного управління і контролю
145. ДО РІВНІВ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ НЕ ВІДНОСИТЬСЯ
- поверхневий
  - середній
  - внутрішній
  - глибинний
146. ОБУМОВЛЕНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ НОРМАМИ І ПРАВИЛАМИ, ВСТАНОВЛЕНИМИ ВИДАМИ ДІЯЛЬНОСТІ ДЛЯ ПІДТРИМКИ ЇЇ ЦІЛІСНОСТІ – ЦЕ
- конвенціональність професійного спілкування
  - комунікативні процеси
  - комунікативний цикл
147. ПСИХОЛОГІЧНІ ЯВИЩА, ЩО СУПРОВОДЖУЮТЬ КОМУНІКАЦІЮ, ВКЛЮЧАЮТЬ ЗАСОБИ ВПЛИВУ В ПРОЦЕСІ СПІЛКУВАННЯ, КОМУНІКАТИВНІ ЗДІБНОСТІ СУБ'ЄКТА СПІЛКУВАННЯ ТА ІНШЕ – ЦЕ
- комунікативна компетентність
  - комунікативні процеси
  - комунікативні феномени
148. СУТНІСТЬ ЦЬОГО МЕТОДУ ПОЛЯГАЄ У ТОМУ, ЩО РЕАЛЬНІ УМОВИ ПРАЦІ ЗАМІНЮЮТЬСЯ НА УМОВИ, ЯКІ ГІПОТЕТИЧНО ПЕРЕДБАЧАЮТЬСЯ ОПТИМАЛЬНИМИ
- метод вивчення продуктів діяльності
  - трудовий метод
  - біографічний метод
  - метод експертної оцінки
  - виробничий експеримент
149. ДАНИЙ МЕТОД ПОЄДНУЄ У СОБІ МЕТОДИ ОПИТУВАННЯ І ВИЧЕННЯ ДОКУМЕНТАЦІЇ ПРО ЗАГАЛЬНУ І СПЕЦІАЛЬНУ ОСВІТУ
- метод вивчення продуктів діяльності
  - трудовий метод
  - біографічний метод
  - спостереження
150. СУТНІСТЬ ЦЬОГО МЕТОДУ ПОЛЯГАЄ У ТОМУ, ЩО ПСИХОЛОГ, ВИВЧАЮЧИ ПРОФЕСІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ, БЕЗПОСЕРЕДНЬО НА РОБОЧОМУ МІСЦІ ПОЄДНУЄ У ОДНІЙ ОСОБІ І ДОСЛІДНИКА І ПРАЦІВНИКА
- метод вивчення продуктів діяльності
  - трудовий метод
  - експеримент
  - спостереження
151. ЦЕЙ МЕТОД ДОЗВОЛЯЄ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ПРАЦІ ВИЗНАЧИТИ ЯКІСТЬ ВИКОНАНОЇ ЛЮДИНОЮ РОБОТИ
- метод вивчення продуктів діяльності
  - трудовий метод
  - експеримент
  - спостереження
152. МЕТОД, ЯКИЙ ВИКОРИСТОВУЄТЬСЯ ДЛЯ ЗБОРУ ОБ'ЄКТИВНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРОЦЕС ПРАЦІ, ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ І СТАН ЗДОРОВ'Я, НАЗИВАЄТЬСЯ
- спостереження
  - лабораторний експеримент
  - метод вивчення документації
153. ЦЕЙ МЕТОД ВИКОРИСТОВУЄТЬСЯ У ФОРМІ БЕЗПОСЕРЕДНЬОГО ОПИТУВАННЯ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГОМ ЯК БЕСІДА, ІНТЕРВ'Ю
- трудовий метод
  - експеримент
  - спостереження
  - опитування
154. СТРАТЕГІЯ ПОВЕДІНКИ В КРИТИЧНИХ СИТУАЦІЯХ, ЗАСНОВАНА НА ПРАГНЕННІ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ОСОБИСТУ БЕЗПЕКУ ЗА ДОПОМОГОЮ ОБ'ЄКТИВНОГО ПОДОЛАННЯ СИТУАЦІЇ – ЦЕ
- контроль небезпеки
  - контроль страху
  - конфлікт
155. ЗОВНІШНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРАЦІ
- це суб'єктивні детермінанти, які трактуються як людський фактор
  - це об'єктивні детермінанти, які трактуються як виробниче середовище
156. МЕТОД ЗБОРУ ДАНИХ ПРО ІСТОРІЮ РОЗВИТКУ КОНКРЕТНОЇ ОСОБИСТОСТІ ЯК СУБ'ЄКТА ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ЇЇ БІОГРАФІЇ, ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ – ЦЕ
- аналіз продуктів діяльності
  - метод анамнезу
  - клінічний метод

157. ПРОЦЕС ВЗАЄМОДІЇ ПРАЦІВНИКА З НАВКОЛИШНІМ СЕРЕДОВИЩЕМ З ПРИВОДУ ЗАСВОЄННЯ НОВОЇ ВИРОБНИЧОЇ СИТУАЦІЇ
  - трудова реабілітація
  - трудова адаптація
158. ВКАЖІТЬ СТАНИ ЛЮДИНИ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯКІ ХАРАКТЕРИЗУЮТЬ ЗА ОЗНАКОЮ ПЕРЕВАЖАННЯ ОДНІЄЇ ІЗ СТОРІН ПСИХІКИ
  - емоційні, вольові, стан уваги
  - темпераментальні, травматичні, характерологічні
159. ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЗА ДОПОМОГОЮ МАТЕМАТИЧНИХ МОДЕЛЕЙ (ЧЕРЕЗ ФОРМУЛИ, НЕРІВНОСТІ, ЗАКОНОМІРНОСТІ), ЯКІ ВІДПОВІДАЮТЬ РЕАЛЬНОМУ ПРОЦЕСУ ПРАЦІ – ЦЕ
  - психологічне моделювання
  - математичне моделювання
  - статистичне (імітаційне) моделювання
160. ВКАЖІТЬ ДВА ОСНОВНИХ ВИДИ ВПЛИВУ ВИРОБНИЧОГО СЕРЕДОВИЩА НА БЕЗПЕКУ ПРАЦІ
  - безпосередній і опосередкований вплив
  - системний і безсистемний вплив
161. ВКАЖІТЬ ОСНОВНІ КОМПОНЕНТИ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ
  - індивідуальні фактори працездатності
  - підготовленість до праці
162. ЗРАЗОК ПРОФЕСІЙНОЇ ПОВЕДІНКИ ПРАЦІВНИКА, ЩО ЗАЛЕЖИТЬ ЛИШЕ ВІД САМОГО ПРАЦІВНИКА, А НЕ ВІД ЗОВНІШНІХ ЧИННИКІВ І ХАРАКТЕРИЗУЄ ПЕВНИЙ СТУПІНЬ ЙОГО ПРОФЕСІЙНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ – ЦЕ
  - корекція
  - кооперація
  - критичний інцидент
163. ЕЛЕМЕНТИ РОБОЧОГО МІСЦЯ, ЩО ІНФОРМАЦІЙНО ВПЛИВАЮТЬ НА АНАЛІЗАТОРИ ЛЮДИНИ – ЦЕ
  - сенсорне поле
  - сенсорний еталон
  - системогенез
164. ІНДИВІДУАЛЬНО СВОЕРІДНІ ДІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЇ В ЦІЛЯХ МАЙБУТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ЩО ФОРМУЮТЬСЯ І РОЗВИВАЮТЬСЯ В ОНТОГЕНЕЗІ ЯК СПОСОБИ ОБРОБКИ МАТЕРІАЛУ, ЩО ЗАПАМ'ЯТОВУЄТЬСЯ І ВІДТВОРЮЄТЬСЯ – ЦЕ
  - оперативна одиниця
  - оперативний образ керованої системи
  - операційні механізми мнемічних здібностей
165. ОСНОВНИЙ СТРУКТУРНИЙ КОМПОНЕНТ ДІЯЛЬНОСТІ,ЩО ЯВЛЯЄ СОБОЮ ДОВІЛЬНУ, НАВМИСНУ, ОПОСЕРЕДКОВАНУ АКТИВНІСТЬ, СПРЯМОВАНУ НА ДОСЯГНЕННЯ УСВІДОМЛЮВАНОЇ МЕТИ – ЦЕ
  - дія
  - рух
  - руховий навик
166. КООРДИНАЦІЙНА СТРУКТУРА, ЩО ПОЛЯГАЄ В ОСВОЄННІ ВМІННЯ ВИРІШУВАТИ ТОЙ, ЧИ ІНШИЙ ВИД РУХОВОЇ ЗАДАЧІ – ЦЕ
  - дія
  - рух
  - руховий навик
167. НАУКА, ЩО ВИВЧАЄ ФЕНОМЕНОЛОГІЮ, ЗАКОНОМІРНОСТІ ТА МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ НА ЩАБЛІ ЙОГО ДУХОВНОЇ ТА СОЦІАЛЬНО-ПРОФЕСІЙНОЇ ЗРІЛОСТІ ПРИ ДОСЯГНЕННІ НАЙБІЛЬШ ВИСОКОГО РІВНЯ РОЗВИТКУ – ЦЕ
  - геронтопсихологія
  - акмеологія
  - диференціальна психологія
168. ЗМІНА ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ АБО ПРОФЕСІЇ В ЗВ'ЯЗКУ З ГОСТРОЮ НЕЗАДОВОЛЕНІСТЮ ВИБОРОМ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АБО ВИЯВЛЕНОЮ ПРОФЕСІЙНОЮ НЕПРИДАТНІСТЮ – ЦЕ
  - професійне самовизначення
  - професійна соціалізація
  - реорієнтація
169. ФОРМА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ, ЩО ПРИПУСКАЄ АГІТАЦІЮ ПРОФЕСІЙ, ЗА ЯКИМИ СПОСТЕРІГАЄТЬСЯ ДЕФІЦИТ КАДРІВ АБО ОЧІКУЄТЬСЯ РОЗШИРЕННЯ ЇХ ПІДГОТОВКИ – ЦЕ
  - професійна пропаганда
  - професійна інформація
  - професійна соціалізація
170. ВІДПОВІДНІСТЬ ОСОБИСТІСНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ВИМОГАМ ПРОФЕСІОГРАМИ, ЗДАТНІСТЬ ОВОЛОДІТИ ДАНОЮ ПРОФЕСІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ – ЦЕ
  - професійна мобільність
  - професійна міграція
  - професійна придатність
171. НАУКОВО ОБҐРУНТОВАНА СИСТЕМА ЗАХОДІВ, ПОКЛИКАНА ПІДГОТУВАТИ ОСОБИСТІСТЬ ДО СУСПІЛЬНО КОРИСНОЇ ПРАЦІ, НАДАТИ ЇЙ ДОПОМОГУ У ВИБОРІ ПРОФЕСІЇ У ВІДПОВІДНОСТІ З ІНТЕРЕСАМИ, СХИЛЬНОСТЯМИ І ЗДІБНОСТЯМИ З ВРАХУВАННЯМ ПОТРЕБ РИНКУ – ЦЕ
  - професійна орієнтація
  - професійна інформація
  - професійна агітація
172. ЗНАЙДІТЬ НАЙБІЛЬШ ТОЧНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:«ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ – ЦЕ...»
  - самоактуалізація індивіда, його прагнення

- вдосконалюватися і розвиватися
  - вміння знаходити особистісний смисл у професійній діяльності
  - рух особистості у просторі та часі професійної праці
173. ЦЕЙ МЕТОД ПЕРЕДБАЧАЄ АНАЛІЗ НЕОБХІДНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПРО СПЕЦИФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЇ І МОЖЛИВІ ФАКТОРИ, ЩО НЕГАТИВНО ДІЮТЬ НА СУБ'ЄКТА ПРАЦІ
- метод вивчення продуктів діяльності
  - трудовий метод
  - біографічний метод
  - метод експертної оцінки
174. МЕТОД ВИВЧЕННЯ ТРУДОВОЇ ПОВЕДІНКИ ПРАЦІВНИКА І ОРГАНІЗАЦІЇ ЙОГО ДІЯЛЬНОСТІ НАЗИВАЄТЬСЯ
- спостереження
  - лабораторний експеримент
  - метод вивчення документації
175. ФОРМА АКТИВНОГО СТАВЛЕННЯ СУБ'ЄКТА ДО ДІЙНОСТІ, СПРЯМОВАНА НА ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ І ПОВ'ЯЗАНА ЗІ СТВОРЕННЯМ СУСПІЛЬНО ЗНАЧУЩИХ ЦІННОСТЕЙ ТА ОСВОЄННЯМ СОЦІАЛЬНОГО ДОСВІДУ – ЦЕ
- діяльність
  - внутрішня регуляція
  - рух
176. ОДИН ІЗ СПОСОБІВ ПРОФЕСІЙНОГО ВІДБОРУ, ЯКИЙ ПОЛЯГАЄ В ДОСЛІДЖЕННІ ПОВЕДІНКИ ПРЕТЕНДЕНТА В УМОВАХ ШТУЧНОГО ВКЛЮЧЕННЯ ЙОГО В МАЙБУТНЮ ПРОФЕСІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ – ЦЕ
- метод професійної проби
  - лонгитюдне дослідження
  - виробничий експеримент
177. ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ВИБІР ШЛЯХУ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ – ЦЕ
- оптація
  - адаптація
  - інтеграція

Тема :: Вікова психологія

178. ВІКОВА ПСИХОЛОГІЯ – ЦЕ НАУКА, ЯКА ВИВЧАЄ
  - Розвиток психіки в онтогенезі
  - Формування трудових навичок
  - Генезис мислення
  - Комунікативні механізми
179. ПРОВІДНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У РАНЬОМУ ДИТИНСТВІ Є
  - Сюжетно –рольова гра
  - Навчання
  - Предметно-маніпуляційні дії
  - Вибір професії
180. ВІКОВА ПСИХОЛОГІЯ – ЦЕ
  - галузь психологічної науки, яка вивчає особливості психічного розвитку людини на різних етапах життя
  - галузь психологічних знань, яка вивчає закономірності психологічного розвитку людини в онтогенезі
  - наука про закономірності, механізми, умови, чинники та особливості розвитку й функціонування патологічної особистості
181. ОСНОВНИМИ КРИТЕРІЯМИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ КОЖНОГО ПЕРІОДУ РОЗВИТКУ Є
  - соціальна ситуація розвитку
  - провідна діяльність
  - новоутворення
182. ПРОВІДНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ДЛЯ НЕМОВЛЯТ Є
  - предметно-маніпулятивна діяльність
  - рольова гра
  - безпосередньо-емоційне спілкування з дорослими
183. МЕТОД ВІКОВОЇ ПСИХОЛОГІЇ, ЯКИЙ ПОЛЯГАЄ В ОДНОЧАСНОМУ ПОРІВНЯННІ РІЗНИХ ГРУП ДОСЛІДЖУВАНИХ – ЦЕ
  - метод поперечних зрізів
  - психологічне тестування
  - метод експерименту
184. ЛОНГІТЮДНИЙ МЕТОД ПЕРЕДБАЧАЄ
  - вивчення одних і тих досліджуваних у різні моменти їх життя
  - вивчення різних етносів
  - вивчення різних вікових груп
185. ОБЕРІТЬ НАПРЯМКИ ВІКОВОЇ ПСИХОЛОГІЇ, ЯКІ ПО-РІЗНОМУ ТРАКТУВАЛИ ДЖЕРЕЛА ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ
  - Біогенетичний напрям
  - Соціогенетичний напрям
  - Гуманістичний напрям
186. ПРОВІДНА ДІЯЛЬНІСТЬ – ЦЕ
  - найцікавіша для дитини діяльність
  - діяльність, якою дитина займається найбільше
  - діяльність, яка зумовлює найголовніші зміни у психіці дитини та підготовку до нового етапу розвитку
187. ВИВЧЕННЯ ПСИХІКИ В ОНТОГЕНЕЗІ – ЦЕ
  - вивчення психіки в розвитку
  - вивчення психіки на різних етапах психічного розвитку людини (від народження до старості)
  - вивчення психіки на різних етапах еволюції
188. ПРОВІДНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ Є
  - Сюжетно –рольова гра
  - Навчання
  - Предметно-маніпуляційні дії
  - Вибір професії
189. ПРОВІДНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ Є
  - Сюжетно –рольова гра
  - Навчання
  - Предметно-маніпуляційні дії
  - Вибір професії
190. ПРОВІДНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ Є
  - Інтимно-особистісне спілкування
  - Сюжетно – рольова гра
  - Предметно-маніпуляційні дії
  - Емоційне спілкування з ровесниками
191. НАОЧНО-ОБРАЗНЕ МИСЛЕННЯ РОЗВИВАЄТЬСЯ І ПРОЯВЛЯЄТЬСЯ У
  - Дошкільному
  - Молодшому шкільному
  - Підлітковому
  - Ранній юності
192. ПОТРЕБА В ОЦІННІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОЯВЛЯЄТЬСЯ В
  - Дошкільному віці
  - Молодшому шкільному віці
  - Підлітковому віці
  - Ранній юності
193. ФАКТОРИ, ЯКІ ВПЛИВАЮТЬ НА РОЗВИТОК ОСОБИСТІСНОЇ СФЕРИ ДОШКІЛЬНИКА

- Дорослі
  - Ровесники
  - Сюжетно-рольова гра
  - Емоційне спілкування
194. ЯКІ МОВНІ НАВИЧКИ ФОРМУЮТЬСЯ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ
- Читати
  - Писати
  - Говорити
  - Слухати
195. ПОЧУТТЯ ДОРОСЛОСТІ З'ЯВЛЯЄТЬСЯ В
- Молодшому шкільному віці
  - Підлітковому віці
  - Юнацькому віці
  - Зрілому віці
196. ОСНОВНІ СТРАХИ У ВІЦІ НЕМОВЛЯТИ
- Страх впасти з висоти
  - Страх незнайомої людини
  - Страх залишитись на самоті
  - Страх голоду
197. ДО ЗАВДАНЬ ВІКОВОЇ ПСИХОЛОГІЇ ВІДНОСЯТЬ
- Пошук ефективних шляхів розвитку психіки
  - Розробка методів вивчення вікових особливостей прояву психіки
  - Пояснення причин відхилення розвитку психіки від норми
  - Вивчення механізмів мислення
198. ОСНОВНІ ЖИТТЄВІ ЗАВДАННЯ ЖІНОК
- Визначення мрії
  - Пошук наставника
  - Визначення із сімейним статусом
  - Догляд за батьками
199. У ПЕРІОДІ СТАРОСТІ НАЙКРАЩЕ ПРОЯВЛЯЄТЬСЯ
- Первинна пам'ять
  - Вторинна пам'ять
  - Третинна пам'ять
  - Рухова пам'ять
200. У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ ПРОЯВЛЯЮТЬСЯ ТАКІ ТИПИ СПІЛКУВАННЯ
- Епізодичні
  - Товариські
  - Дружні
  - Ділові
201. ТЕОРІЯ ПРЕФОРМІЗМУ ВИЗНАВАЛА ПОЛОЖЕННЯ
- Принцип активності
  - Що у зародковому стані закладаються ознаки дорослого організму
  - Принцип реактивності
  - Принцип єдності свідомості і діяльності
202. „КОМПЛЕКС ПОЖВАННЯ“ У ВІЦІ НЕМОВЛЯТИ, ЦЕ ОЗНАКА ПРОЯВУ
- Пам'яті
  - Мислення
  - Відчуттів
  - Уяви
203. „ПЕРСОНАЛІЗАЦІЯ“ ВПЕРШЕ ПРОЯВЛЯЄТЬСЯ У ВІЦІ
- Немовляти
  - Ранній юності
  - Підлітковому віці
  - Молодшому шкільному віці
204. СЕНЗИТИВНИЙ ПЕРІОД ДЛЯ РОЗВИТКУ МОВИ
- Дошкільний період розвитку
  - Молодший шкільний період
  - Підлітковий
  - Ранній період
205. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДО НАВЧАННЯ У ШКОЛІ ВКЛЮЧАЄ ТАКІ КОМПОНЕНТИ
- мотиваційна готовність, інтелектуальна готовність
  - мотиваційна готовність, інтелектуальна готовність, особистісна готовність
  - мотиваційна готовність, інтелектуальна готовність, особистісна готовність, емоційно-вольова
206. ПРИСКОРЕНИЙ ФІЗИЧНИЙ І ПСИХІЧНИЙ РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ – ЦЕ
- самовиховання особистості в процесі життя
  - компенсація нервової системи
  - акселерація
207. ОСОБИСТІСНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ – ЦЕ
- процес свідомого визначення суб'єктом своєї сутності та місця у системі суспільних відносин, світі, що виявляється в активному ставленні людини до себе та навколишньої дійсності
  - психічне утворення, яке формується під впливом спочатку сімейного, а потім цілісно культурного виховання і яке виконує функцію заборон і покарань

- заглиблення у світ власних вчинків, почуттів, переживань, співвіднесення їх з навколишньою дійсністю
208. КРИЗА ІДЕНТИЧНОСТІ –ЦЕ
- розчарування людини в значущості культивованих нею цінностей, норм, ідеалів, яке призводить до зміни сенсу її життя, переоцінки життєвих цінностей
  - особливий момент розвитку, коли однаково динамічно наростає вразливість і розвивається потенціал особистості
  - психологічний феномен, що переживається людьми, які досягли 40-50 років, і полягає в критичній оцінці та переоцінці досягнутого в житті
209. ВІКОВА ПСИХОЛОГІЯ ВИВЧАЄ ЗАКОНОМІРНОСТІ РОЗВИТКУ ПСИХІКИ ЗДОРОВОЇ ЛЮДИНИ
- правильно
  - неправильно
210. ГЕНОТИП МОЖЕ ВИЗНАЧИТИ АНАТОМО-ФІЗІОЛОГІЧНУ СТРУКТУРУ ОРГАНІЗМУ, ЙОГО ОЗНАКИ
- правильно
  - неправильно
211. ВАЖЛИВИМ НОВОУТВОРЕННЯМ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ Є ВНУТРІШНІЙ ПЛАН ДІЙ
- правильно
  - неправильно
212. ПОШКОДЖЕНИЙ ПСИХІЧНИЙ РОЗВИТОК ВИЯВЛЯЄТЬСЯ В ІНЕРТНОСТІ МИСЛЕННЯ, ЙОГО НЕЦІЛЕСПРЯМОВАНОСТІ, НЕПРАКТИЧНОСТІ
- правильно
  - неправильно
213. ФАКТОРИ, ЯКІ ВКАЗУЮТЬ НА СТАРІННЯ ЛЮДИНИ
- припинення трудової діяльності
  - обмеження системи соціальних стосунків
  - допомога у вихованні дітей
214. КРИЗА СЕРЕДИНИ ЖИТТЯ
- переживається людьми, які досягли 40-45 років
  - переживається людьми, які досягли 35 років
  - переживається людьми, які досягли 50 років
215. СКЛАДОВІ КОХАННЯ (ЗА Р. СТЕНБЕРГОМ)
- інтимність – почуття близькості, яке виявляється в любовних стосунках
  - пристрасть
  - емпатійність
216. СИСТЕМА ЦІННОСТЕЙ НА МЕЖІ 30 - РІЧЧЯ
- сім'я
  - навчання
  - вибір професії
217. МОТИВИ ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ
- практичні інтереси
  - батьківські настанови
  - інтерес до професії
218. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВІК ВКАЗУЄ НА ТЕ
- наскільки людина адаптована до вимог довколишнього світу
  - рівень розвитку інтелекту, здатність до навчання, рухові навички
  - становище людини
219. БІОЛОГІЧНИЙ ВІК ВКЛЮЧАЄ
- рівень розвитку інтелекту, здатність до навчання, рухові навички
  - відповідність стану організму та його функціональних систем
  - рухові навички
220. ФАКТОРИ, ЯКІ ВПЛИВАЮТЬ НА ФОРМУВАННЯ АКЦЕНТУАЦІЙ
- умови виховання
  - дезадаптивні стереотипи діяльності
  - гіперопіка зі сторони батьків
221. ПІДЛІТКОВА КРИЗА – ЦЕ
- перехід до нового вікового періоду
  - прагнення до ідеалів, максималізм
  - заперечення, негативізм
222. ПІДЛІТКОВИЙ ПЕРІОД – ЦЕ
- середній шкільний вік
  - молодший шкільний вік
  - старший шкільний вік
223. СЮЖЕТНО-РОЛЬОВА ГРА Є ПРОВІДНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У
- Ранньому періоді розвитку
  - Дошкільному періоді
  - Молодшому шкільному
224. ІНТИМНО-ОСОБИСТІСНЕ СПІЛКУВАННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ Є ПРОВІДНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У
- старшому шкільному віці
  - молодшому шкільному віці
  - підлітковому віці
225. КРИЗА ІДЕНТИЧНОСТІ ВІДБУВАЄТЬСЯ В
- підлітковому віці
  - старшому шкільному віці

- молодшому шкільному
- 226. МОЛОДШИЙ ШКІЛЬНИЙ ВІК Є СЕНЗИТИВНИМ ДЛЯ
  - формування довільної уваги
  - формування світогляду
  - формування ціннісної сфери
- 227. СОЦІАЛЬНА АКТИВНІСТЬ ПІДЛІТКІВ СПРЯМОВАНА НА
  - оволодіння знаннями
  - оволодіння новими типами діяльності
  - прийняття та засвоєння норм, цінностей і способів поведінки, характерних для дорослих
- 228. ВІКОВИЙ ПЕРІОД СПРИЯТЛИВИЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ
  - молодший шкільний вік
  - пілітковий вік
  - період дорослості
  - старший шкільний вік
- 229. ОСНОВНІ КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ У ШКОЛІ
  - емпатійний, толерантний
  - особистісно-професійний
  - мотиваційний, когнітивний, емоційно-вольовий
- 230. АДАПТАЦІЯ ЛЮДИНИ ДО ВИМОГ НАВКОЛИШНЬОГО СВІТУ ВКАЗУЄ НА
  - соціальний вік
  - психологічний вік
  - біологічний вік
- 231. ОСНОВНЕ СОЦІАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ ЮНАЦТВА
  - нонконформізм, соціальне та особистісне самовизначення
  - завершення навчання, професійне визначення
  - вступ до школи, успішний когнітивний розвиток
- 232. ОСНОВНІ СКЛАДОВІ ГОТОВНОСТІ ДО САМОСТІЙНОГО ЖИТТЯ
  - сформованість емоційно-вольової сфери
  - наявність підтримки батьків
  - вміння орієнтуватися в ситуації
- 233. ГЕРОНТОПСИХОЛОГІЯ – ЦЕ
  - психологія внутрішнього розвитку
  - психологія старості
  - порівняльна, диференційна психологія
- 234. ОСНОВНИМИ ПСИХІЧНИМИ НОВОУТВОРЕННЯМИ У МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ Є
  - Почуття дорослості
  - Самооцінка
  - Внутрішній план дій, рефлексія
  - Словесно-логічне мислення
- 235. ЯКИЙ ВІКОВИЙ ПЕРІОД РОЗВИТКУ НАЗИВАЮТЬ ПЕРЕХІДНИМ
  - дошкільний
  - підлітковий
  - літній
  - похилий

Тема :: Педагогічна психологія

236. МЕХАНІЗМ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ЦЕ
- здатність відчувати, бачити, реагувати на почуття та переживання інших людей
  - постановка суб`єктом самого себе на місце іншої людини через заглиблення у її внутрішній світ
  - процес самопізнання суб`єктом внутрішніх психічних станів і актів
237. НАВЧАННЯ - ЦЕ
- результат учіння
  - це спільна діяльність вчителя та учня, в процесі якої педагог здійснює керування навчально-пізнавальною діяльністю школяра
  - процес засвоєння людиною знань, вироблення вмій та навичок
238. У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ВЧИТЕЛЬ ПОВИНЕН МАТИ ІНФОРМАЦІЮ ПРО ХІД ЗАСВОЄННЯ ЗНАНЬ. У ЦЬОМУ ПОЛЯГАЄ СУТНІСТЬ МЕХАНІЗМУ
- постановки навчальних задач
  - рефлексії
  - зворотнього зв`язку
239. ГНОСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЛЯГАЄ У
- навчально-виховних контактах з учнями
  - плануванні власної пізнавальної діяльності та пізнавальної діяльності школярів
  - забезпеченні становлення мотивів навчання і самовиховання
240. УМОВНО-РЕФЛЕКТОРНИЙ ВИД НАУЧІННЯ ПЕРЕДБАЧАЄ ВИНИКНЕННЯ НОВИХ ФОРМ ПОВЕДІНКИ ЯК УМОВНИХ РЕАКЦІЙ НА ПОЧАТКОВИЙ НЕЙТРАЛЬНИЙ СТИМУЛ, ЯКИЙ РАНІШЕ СПЕЦИФІЧНОЇ РЕАКЦІЇ НЕ ВИКЛИКАВ
- правильно
  - неправильно
241. НАВЧАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ Є ПРОВІДНИМ ВИДОМ ДІЯЛЬНОСТІ У МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ
- правильно
  - неправильно
242. СЕРЕДОВИЩЕ-РЕГУЛЯТОР СПАДКОВОГО, ТВЕРДИЛИ ПРЕДСТАВНИКИ СОЦІОГЕНЕТИЧНОГО НАПРЯМУ
- правильно
  - неправильно
243. ЕКСПРЕСИВНІ ПЕДАГОГІЧНІ ЗДІБНОСТІ ВИРАЖАЮТЬСЯ В ЗДАТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ОЦІНИТИ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ ТА РЕЗУЛЬТАТИ
- правильно
  - неправильно
244. САМОРЕГУЛЯЦІЯ МОТИВАЦІЇ – ЦЕ
- процес вибору між різними можливими діями, позиціями
  - задоволення потреби людини
  - процес самопізнання
245. НАСЛІДУВАННЯ – МЕХАНІЗМ ВИХОВАННЯ, ЯКИЙ ПОЛЯГАЄ У
- безпосередній передачі емоційного стану від одного індивіда до іншого на рівні психофізіологічного контакту
  - постановка суб`єктом самого себе на місце іншої людини через заглиблення у її внутрішній світ
  - відтворенні суб`єктом у більш чи менш перетвореному вигляді певних зовнішніх рис, зразків поведінки, манер, дій, смислів інших людей
246. РУШІЙНОЮ СИЛОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ Є
- протиріччя, які виникають між особистістю і середовищем, а також внутрішні протиріччя
  - інтелектуальні здібності
  - макросоціальні умови
247. МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ АСОЦІАЦІЙ
- лежить в основі встановлення тимчасових зв`язків між окремими знаннями чи частинами досвіду
  - пов`язаний переважно з формуванням понять
  - виступає в якості основи для формування умінь і навичок
248. ОПИТУВАННЯ – ЦЕ
- це засіб формування вольових якостей учня, його рівня домагань, пізнавальних мотивів
  - встановлення психологічного контакту між вчителем та учнем
  - спосіб формування умінь та навичок
249. СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ ЗУМОВЛЮЄТЬСЯ ЯКІСНО НОВОЮ
- потребою
  - соціальною ситуацією розвитку
  - специфікою інтелектуальної сфери
250. НАУЧІННЯ ЗА МЕХАНІЗМОМ ІМПРИНТІНГУ ЦЕ
- виникнення нових форм поведінки як умовних реакцій на початковий нейтральний стимул
  - миттєве пристосування організму до конкретних умов життя з використанням вроджених форм поведінки
  - набуття людиною досвіду через засвоєння мови та спілкування
251. В ОСНОВІ СТАВЛЕННЯ УЧНІВ ДО НАВЧАННЯ ЛЕЖАТЬ
- психічні процеси
  - мотиви учіння
  - особливості інтелекту
252. СУГЕСТИВНІ ЗДІБНОСТІ ВИРАЖАЮТЬ ЗДАТНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ ДО
- оцінки своєї діяльності
  - передбачення результатів своїх дій

- безпосереднього емоційно-вольового впливу на учнів
253. ДИСГАРМОНІЙНИЙ ПСИХІЧНИЙ РОЗВИТОК НАЯВНИЙ ТОДІ, КОЛИ
- в одному показнику психічного розвитку відбувається прискорення, а в іншому сповільнення
  - проявляється інертність психічного розвитку у мисленні
  - низький рівень інтелекту
254. ПРОБЛЕМНЕ НАВЧАННЯ – ЦЕ СИСТЕМА МЕТОДІВ, ЗАСОБІВ, ЯКІ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ МОЖЛИВОСТІ ТВОРЧОЇ УЧАСТІ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСВОЄННЯ НОВИХ ЗНАТЬ
- правильно
  - неправильно
255. ОСНОВНИМ КРИТЕРІЄМ ЕФЕКТИВНОСТІ ВПЛИВУ НА УЧНЯ Є ПЕРЕТВОРЕННЯ ЙОГО З ОБ'ЄКТА НАВЧАННЯ В СУБ'ЄКТА САМОСТІЙНОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
- правильно
  - неправильно
256. РОЗВИВАЮЧИЙ АСПЕКТ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЛЯГАЄ У ПЛАНУВАННІ ВЛАСНОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ШКОЛЯРІВ
- правильно
  - неправильно
257. ОНТОГЕНЕЗ ЛЮДСЬКОГО ОРГАНІЗМУ ВИЗНАЧАЄТЬСЯ БІОЛОГІЧНОЮ СПАДКОВІСТЮ
- правильно
  - неправильно
258. ПРОЕКТИВНИЙ МЕТОД – ЦЕ ПОРІВНЯЛЬНЕ ВИВЧЕННЯ УМОВ РОЗВИТКУ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ БЛИЗНЮКІВ
- правильно
  - неправильно
259. РУШІЙНОЮ СИЛОЮ ЛЮДСЬКОЇ ПОВЕДІНКИ І ДІЯЛЬНОСТІ Є
- інтелект
  - потреби
  - психічні процеси
260. ВИЩОЮ ФОРМОЮ РОЗВИТКУ Є
- саморозвиток особистості
  - тенденція до інтегрованості психіки
  - діалектичні суперечності
261. МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ АСОЦІАЦІЙ
- виступає в якості основи для формування умінь, навичок
  - лежить в основі встановлення тимчасових зв'язків між окремими знаннями
  - служить основою для створення нових знань, нових предметів, вироблення умінь, навичок
262. МЕТОД НАВЧАННЯ – ЦЕ
- закінчений цикл навчання, в якому виділяються етапи
  - предметно-операційні дії вчителя
  - вказівки вчителя
263. ОРГАНІЗАТОРСЬКІ ЗДІБНОСТІ – ЦЕ ЗДІБНОСТІ ПЕДАГОГА
- правильно оцінювати свою діяльність
  - чітко висловлювати свої думки
  - організовувати учнівський клас і свою власну діяльність
264. ПЕДАГОГІЧНА РЕФЛЕКСІЯ – ЦЕ ЗДАТНІСТЬ ОЦІНИТИ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ, СВОЮ КОНЦЕПЦІЮ, СВІЙ ІНДИВІДУАЛЬНИЙ СТИЛЬ
- правильно
  - неправильно
265. У РОБОТІ З УЧНЯМИ, ДЛЯ ЯКИХ ХАРАКТЕРНИЙ ІНЕРТНИЙ ТИП НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ПСИХОЛОГИ РЕКОМЕНДУЮТЬ ВИМАГАТИ ВІД УЧНЯ ШВИДКОЇ ЗМІНИ НЕВДАЛИХ ФОРМУЛЮВАНЬ
- правильно
  - неправильно
266. В ОНТОГЕНЕЗІ НАВЧАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ СТАЄ ДЛЯ ДИТИНИ ПЕРШИМ ВИДОМ СОЦІАЛЬНО-НОРМОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ДО ЯКОЇ СУСПІЛЬСТВО СТАВИТЬ СВОЇ ВИМОГИ
- правильно
  - неправильно
267. ПЕДАГОГІЧНА УЯВА – ЦЕ ЗДІБНІСТЬ ПЕДАГОГА ПРОНИКАТИ У ВНУТРІШНІЙ СВІТ ВИХОВАНЦЯ
- правильно
  - неправильно
268. ПРЕДМЕТОМ ПСИХОЛОГІЇ ВИХОВАННЯ Є
- принципи і умови вивчення і організації системи впливів на процес формування особистості
  - механізми формування морально-вольової сфери особистості, моральної свідомості, моральних уявлень
  - вивчення психологічних закономірностей формування свідомості людини як особистості в умовах цілеспрямованої організації педагогічного процесу
269. ОСНОВНІ МЕХАНІЗМИ ВИХОВАННЯ
- ідентифікація, переконання, навіювання, наслідування
  - гіперболізація
  - конформність
270. МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ – ЦЕ
- цілеспрямований процес організації та стимулювання різнобічної діяльності учнів, їх спілкування, спрямований на оволодіння школярами моральною культурою
  - формування бережливого ставлення до навколишнього світу
  - процес естетичного задоволення

271. ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ – ЦЕ
- цілеспрямований вплив вчителя на батьків
  - цілеспрямований вплив вчителя на інших вчителів
  - цілеспрямований вплив вчителя на учнів
272. ДИДАКТИЧНІ ЗДІБНОСТІ
- здібність доступно передавати учням учбовий матеріал, розкривати матеріал
  - здібності до відповідної галузі знань
  - здібності ясно і чітко висловлювати свої думки і почуття за допомогою мовлення
273. КОМУНІКАТИВНІ ЗДІБНОСТІ
- здібність безпосереднього емоційно-вольового впливу на учнів
  - здібності до спілкування з дітьми, вміння знайти правильний підхід до учнів
  - здібність до розподілу уваги одночасно між кількома видами діяльності
274. ПЕРЦЕПТИВНІ ЗДІБНОСТІ
- здібності проникати у внутрішній світ учня
  - здібності до відповідної галузі знань
  - здібності організовувати учнівський колектив
275. ГНОСТИЧНІ ЗДІБНОСТІ
- проявляються в налагодженні контакту, педагогічно доцільних відносин
  - проявляються у вмінні передбачити кінцевий результат виховного навчання протягом усього періоду навчання
  - проявляються у швидкому та творчому оволодінні методами навчання учнів
276. ПРОЕКЦІЙНІ ЗДІБНОСТІ
- проявляються у вмінні передбачити кінцевий результат виховного навчання протягом усього періоду навчання
  - проявляються у створенні творчої робочої атмосфери спільного співробітництва
  - проявляються в особливій чутливості до способів організації учнів в групі
277. РОЗДІЛИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ
- психологія виховання
  - психологія навчання
  - психологія педагогічної діяльності
278. ВИДИ НАВЧАННЯ
- програмоване
  - проблемне
  - вікарне
  - діалогічне
279. ВИДИ НАУЧІННЯ
- умовно-рефлекторне
  - оперантне
  - випереджуюче
280. СКЛАДОВІ У СТРУКТУРІ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА
- Діагностична діяльність
  - Орієнтовно-прогностична діяльність
  - Прогностична діяльність
281. ВИДИ ІНДИВІДУАЛІЗОВАНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ
- індивідуальний підхід
  - диференційований підхід
282. ПЕДАГОГІЧНА ЗАДАЧА ВИНИКАЄ
- коли вчитель перевіряє правильність розуміння навчального матеріалу
  - коли здійснюється контроль за засвоєнням матеріалу
  - коли спираються на суб'єктний досвід школярів
  - коли потрібно «перевести» учня з одного класу в інший
  - усі відповіді не вірні
283. ЯКЕ З ТВЕРДЖЕНЬ Є ПРАВИЛЬНИМ
- навчання йде за розвитком
  - змінюючи методи і зміст навчання, не можна істотно змінити розумовий розвиток дитини
  - навчання істотно не впливає на розвиток психіки дитини
  - навчання веде за собою розвиток
284. УЧБОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ВКЛЮЧАЄ ТАКІ КОМПОНЕНТИ
- мотиваційний, спосіб дій, змістовий
  - змістовий, мотиваційний
  - змістовий, мотиваційний, операційний
285. ПІД ЗДІБНОСТЯМИ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ РОЗУМІЮТЬ
- спеціальна організація певних умінь
  - певне поєднання психологічних та особистісних якостей вчителя, що забезпечують досягнення високих результатів у навчанні та вихованні дітей
  - поєднання емоційно-вольових якостей особистості
  - спеціальна організація певних знань
  - усі відповіді не вірні
286. ПЕДАГОГІЧНА ЗАДАЧА ВИНИКАЄ
- коли вчитель перевіряє правильність розуміння навчального матеріалу
  - коли здійснюється контроль за засвоєнням матеріалу
  - коли спираються на суб'єктний досвід школярів

- коли потрібно «перевести» учня з одного класу в інший
  - усі відповіді не вірні
287. ЯКЕ З ТВЕРДЖЕНЬ Є ПРАВИЛЬНИМ
- навчання йде за розвитком
  - змінюючи методи і зміст навчання, не можна істотно змінити розумовий розвиток дитини
  - навчання істотно не впливає на розвиток психіки дитини
  - навчання веде за собою розвиток
288. ДО ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ МЕТОДІВ ВІДНОСЯТЬ
- Спостереження і самоспостереження
  - Проективні методи
  - Лабораторний експеримент
  - Природний експеримент
289. ОСНОВНИМИ ФАКТОРАМИ РОЗВИТКУ Є
- Середовище, спадковість, активність
  - Пізнання і пізнавальна діяльність
  - Гра, навчання, праця
  - Макро- та мікро середовище
290. ПОКАЗНИКАМИ РОЗВИТКУ Є
- Розвиток пізнання та пізнавальна діяльність
  - Формування системи відносин
  - Володіння системою практичних дій
  - Провідна діяльність
291. АКСЕЛERAЦІЯ – ЦЕ
- самовиховання особистості в процесі життя
  - пластичність і компенсація нервової системи
  - прискорений фізичний і психічний розвиток особистості
292. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
- навчальні задачі і навчальні дії
  - дії контролю і дії оцінки
  - результати діяльності
293. СЕНЗИТИВНИМИ ПЕРІОДАМИ РОЗВИТКУ Є:
- вікові періоди, коли умови для розвитку тих чи інших психічних властивостей і якостей найбільш сприятливі
  - цілеспрямоване формування психіки індивіда через навчання і виховання
  - розвиток індивіда під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів
  - період дорослішання
294. МЕТОД ПСИХОЛОГІЇ, ЯКИЙ ПОЛЯГАЄ В ОДНОЧАСНОМУ ПОРІВНЯННІ РІЗНИХ ВІКОВИХ ГРУП ДОСЛІДЖУВАНИХ, ЦЕ:
- метод експерименту
  - психологічне тестування
  - метод поперечних зрізів
  - метод бесіди
295. РУШІЙНИМИ СИЛАМИ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ Є
- навчання і виховання
  - спадковість і соціальне середовище
  - внутрішні суперечності (протиріччя)